

Een kooi van knalrode hekwerken

MADE BY ME, RAN BY ME

LUCAS LENGLET

Waar Stigter van Doesburg, Elandsstraat 90

Te zien t/m 21/11

Architect Jop van Epen (1880-1960) bouwde in samenwerking met H.P. Berlage enkele woningcomplexen voor woningbouwverenigingen. Kenmerkend voor een complex in West zijn de grote erkers, waardoor de woningen van binnen heel licht zijn. Op de hoek van de Schaepmanstraat en de De Kempenaerstraat is nu (tot en met 18 november) een tijdelijk kunstwerk aangebracht.

Hier woont kunstenaar Lucas Lenglet (1972); hij ontwierp het kunstwerk op uitnodiging van de Stichting Welcome Stranger. Het bestaat uit knalrode hekwerken die voor alle ramen zijn geplaatst. Lenglet heeft in zijn oeuvre vaker kooiconstructies gebruikt. Voor de penitentiaire inrichting in Zaanstad bouwde hij een paar jaar geleden een aantal cellen na. Dat wil zeggen, de constructie van de cellen in het gebouw zijn buiten herhaald als een open, minimalistische structuur. Het kunstwerk laat zien hoe het binnen is, maar de open structuur verbeeldt tegelijk het verlangen om geen gevangenissen nodig te hebben.

Met de tijdelijke ingreep om zijn eigen huis tot een kooi te transformeren wil Lenglet mensen tot nadenken stemmen over welke positie in de gemeenschap ze innemen. "In hoeverre word ik geacht deel te nemen, hoeveel van buiten laat ik toe en welke relatie ga ik aan met de ander?" In de buurt circuleren ondertussen de wildste verhalen. Lenglet: "Mensen denken dat er iemand zit opgesloten of dat er wilde dieren worden gehouden."

Preppers als inspiratie

Ook Lenglets expositie bij Stigter Van Doesburg gaat over veiligheid en bedreiging. De werken zijn losjes geïnspireerd op 'preppers', mensen die zich voorbereiden op het einde van de

→ **Lucas Lenglet bij Stigter van Doesburg.**
FOTO PETER TIJHUIS

wereld of iets wat daarbij in de buurt komt. "Het zijn mensen die eten verzamelen, maar ook vaardigheden leren, bijvoorbeeld om te jagen."

Lenglet toont allerlei soorten bonen, rijst en peulvruchten in grote keramische potten die hij heeft laten draaien. Daartegenover staan twee grote torens die zijn opgebouwd uit glazen voedselpotten. "Tijdens de lockdown begon ik potjes te verzamelen met het idee voedsel te gaan innemen, maar toen vond ik die potjes

ongebruikt eigenlijk veel interessanter. Ze markeren een soort overgangssituatie. Aan de ene kant zie je wat erin heeft gezeten, de herinnering, en tegelijk zie je de belofte aan wat erin kan gaan zitten."

De afgelopen maanden fotografeerde Lenglet stalen rolluiken en deuren. Afdrucken daarvan overschilderde hij met zilververf, om ze nog ondoordringbaarder te maken. "In de film *Bowling for Columbine* gaat Michael Moore langs bij

huizen in de VS en Canada. In de VS zitten alle deuren dicht en in Canada zijn ze open. Die Amerikanen denken: ben je niet goed bij je hoofd? Je kunt hier zo naar binnen lopen. Canadezen denken dat ze zichzelf opsluiten als ze hun deuren op slot doen. Die vraag zou ik graag stellen. In hoeverre mag je zelf deelnemen aan het geheel? Hoe inclusief is je omgeving? Dat bepaalt ook wie je bent."

Kees Keijer